

Stoszowice, 16.08.2010 r.

Trybunał Konstytucyjny
Al. Szucha 12 a
00 – 918 Warszawa

Sygn. akt:
Tw 27/10

Wnioskodawca: Rada Gminy Stoszowice
(adres: w aktach)

Pismo wnioskodawcy

W odpowiedzi na zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 sierpnia 2010 r. dot. wezwania do uzupełniania braków formalnych wniosku Rady Gminy Stoszowice z dnia 5 lipca 2010 r. podaję, co następuje:

Ad. 1

Uzasadnienie, w jaki sposób art. 30 a ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela narusza w stosunku do wnioskodawcy art. 2 i art. 7 Konstytucji RP zostało przedstawione w złożonym wniosku. W tym miejscu można jedynie dodatkowo wskazać, że urzeczywistnianie „zasady sprawiedliwości społecznej” - o ile ma ona w orzecznictwie tamt. Trybunału nawiązywać do klasycznego pojęcia sprawiedliwości (która wymaga m.in. oddawania każdemu co się mu należy) - nie powinno sprowadzać się do nakładania przez administrację rządową bądź władzę ustawodawczą jakichkolwiek nowych obowiązków na gminy bez jednoczesnego zapewnienia na ten cel wystarczających środków finansowych. Nie może być tak, że urzeczywistnianie obietnic wyborczych jest realizowana przez władzę ustawodawczą w sposób, który nie jest poprzedzony właściwą refleksją w zakresie możliwości finansowych podmiotów, tutaj gmin, bezpośrednio wyznaczonych do wykonania obietnic wyborczych polityków składanych w stosunku do wpływowej i stosunkowo licznej grupy wyborców. Wydaje się, że ew. dalsze poszerzanie socjalnych zdobyczy nauczycieli, których źródłem jest ustawodawstwo sięgające epoki tzw. demokracji ludowej winno odbywać się w granicach i na podstawie prawa już obowiązującego, które ustanawia autonomię jednostek samorządu terytorialnego w stosunku do struktur administracji rządowej. Ochrona tejże autonomii wymaga, aby w każdym przypadku nałożenia nowego obowiązku finansowego na gminę ustawodawca wskazywał również rzeczywiste źródła finansowania

(vide: Rozdział VII Konstytucji RP). Rolą zaś władzy sądowniczej jest korygowanie – poprzez wykładnię prawa – chaotycznych działań władzy ustawodawczej. Do takich bez wątplenia należy ustawodawstwo stwarzające takie mechanizmy wynagradzania określonych grup zawodowych, które nie wiąże dodatkowych przychodów (w tej sprawie o charakterze socjalnym) z obowiązkiem poprawy efektywności bądź ilości pracy. Takie ustawodawstwo wywołuje również dalsze roszczenia w ten sposób uposażonych grup zawodowych. Jak ukazuje praktyka, nie krępują się one zgłaszać dalszych, niekiedy sprzecznych z prawami człowieka, żądań (np.: dwulatki do przedszkoli bo w warunkach niżu demograficznego nie należy zwalniać z pracy nauczycieli itp.). W warunkach kryzysu finansowego wszystkie grupy zawodowe winny ograniczyć swoje roszczenia finansowe, a zwłaszcza te, które przez jedną czwartą roku faktycznie nie pracują, a przy tym pobierają normalne wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia.

Ad. 2 i 3

Wskazane żądania tamt. Trybunału zostały uwzględnione w treści informacji Skarbnika Gminy Stoszowice z dnia 13 sierpnia 2010 r. (w załączeniu).

Ad. 4.

Ustawodawca nie zabezpieczył środków na wypłatę dodatku uzupełniającego w wysokości koniecznej do realizacji art. 30 a ust. 3 Karty Nauczyciela, czyli nałożono na gminy nowe zadanie bez jednoczesnego zapewnienia na ten cel odpowiednich funduszy. Nie ma żadnej argumentacji aksjologicznej dla uzasadnienia postulatu nauczycieli, którzy domagają się identycznych zarobków w skali kraju. Oczywistym pozostaje, że zarobki te winny pozostać zróżnicowane nie tylko z uwagi na stan finansów poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego, ale także z uwagi na istotne różnice w sile nabywczej pieniądza w obrębie poszczególnych części kraju (np. inna jest cena mieszkań w Warszawie i w Srebrnej Górze itp).

RADCA PRAWNY
Marek Ocierpa

Załączniki:

- 1) informacja Skarbnika Gminy Stoszowice z dnia 13 sierpnia 2010 r.,
- 2) odpis niniejszego pisma (x6).